

Bet. o. lovf. vedr. regioner og om nedlæggelse af amtskommunerne m.v.

de problemer og politiske uenigheder blev i formidlingen følgelig reduceret til ligegyldigt politisk drilleri og hanekamp. Ved forhandlingsammenbruddet mellem regeringen og Dansk Folkeparti på den ene side og Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre på den anden side fremstod uenighederne som uforklarligt små i indenrigsministerens udsagn om de sidste to centimeter i et 100-meter-løb. Men de mange udestående emner blev kraftigt markeret i forsommeren 2004 og blev gentaget i en kort og klar udtalelse fra den socialdemokratiske kongres i september 2004:

1. Vi vil have klarhed over, at de enkelte kommuner og regioner har et betryggende fagligt og økonomiske grundlag for at løse opgaverne på et kvalitativt højt niveau.
2. Vi vil fastholde ekspertise og institutioner på regionalt niveau af hensyn til at sikre de mest sårbare medborgere de bedst mulige tilbud.
3. Vi skal fastholde armslængdeprincippet på miljøområdet, værne om vore naturværdier til kommende generationer og sikre en ansvarlig planlægning for det åbne land.
4. Der er brug for grundige vurderinger, inden et helt nyt sundhedssystem med en ny finansiering føres ud i livet.
5. Regionerne skal være dynamoer for en aktiv udvikling af alle dele af landet.
6. Vi ønsker at fastholde det nationale ansvar for beskæftigelsesindsatsen, herunder det økonomiske ansvar.
7. Der skal skabes gode personalemæssige vilkår ved strukturreformen gennem en tæt inddragelse af personalet og deres organisationer.«

Disse krav og ambitioner blev hovedindholdet af de socialdemokratiske budskaber for reformen i valgkampen i januar-februar 2005, en valgkamp, der i øvrigt kun sporadisk kom til at handle om vor tids største reform af grundlaget for velfærdssamfundets funktion.

Folketingsvalget førte til en fortsættelse af flertallet for de tre partier bag reformen. Regeringen inviterede til forhandling med udgangspunkt i, at hele hovedkonstruktionen ikke kunne ændres. Opgavernes flytning kunne ikke diskuteres, og økonomien ville først blive klarlagt i 2006. Så vel Socialdemokratiet som Det Radikale Venstre gik til forhandlingerne for at sikre en

begrænsning eller fjernelse af flest mulige af problemerne.

Indledningsvis indgik de to partier i en bred aftale om at færdiggøre arbejdet med at skabe de bæredygtige kommuner og regioner, som havde været vores udgangspunkt for arbejdet med en strukturreform. Aftalen fra den 3. marts 2005 er i det efterfølgende forløb udmøntet i fuld udstrækning. Vi kender således det geografiske og befolkningsmæssige grundlag for den fremtidige kommunale struktur.

Senere i forløbet er der indgået en større aftale om behandlingen af medarbejderne i forbindelse med de mange omlægninger og omflytninger. Reformen vil medføre at titusindvis af medarbejdere skal flytte arbejdsplads, skifte kolleger, betjene nye borgere og have nye chefer. Socialdemokratiets mål med forhandlingerne var at sikre disse mange mennesker nogle reelle rammer for tryghed i ansættelsen, så de også i overgangsperioden ville kunne koncentrere deres indsats om borgernes opgaver. Det lykkedes at skabe en statslig forpligtelse til at lave tryghedsaftaler, ligesom retssikkerheden for medarbejderne blev væsentligt styrket. Det lykkedes ikke at sikre tjenestemændene en tilfredsstillende situation, hvorfor der her må imødeses en lang række sager ved domstolene.

De øvrige forhandlinger har været præget af regeringens uvilje til at lytte til ønsker, der er blevet gentaget og uddybet med stor styrke. Intet har været uforsøgt: Striber af forhandlingsmøder med udveksling af ønsker, skitsering af ønskede ændringer i brevttekst til de enkelte ministre og formulering af præcise ændringsforslag på områder, hvor dette overhovedet har været teknisk meningsfuldt.

Det har resulteret i en række delaftaler på forskellige områder og om konkrete lovforslag. Regeringen har derimod været fastlåst på reformens hovedforslag. På flere områder har ministre endog trukket tilbud om ændringer tilbage, som kunne åbne for reelle forhandlinger. De indgåede aftaler indeholder ikke fundamentale ændringer, men de er alle udtryk for justeringer af mulighederne for at føre områderne i en konstruktiv retning i forhold til det foreslåede fra regeringen og Dansk Folkeparti. Det gælder bl.a. områderne erhverv, trafik, kultur og med forventninger om et positivt resultat på gymnasieområdet.